

قوس سال ۱۳۹۰ خورشیدی

نوامبر سال ۲۰۱۱ میلادی

باقی سمندر

ره نیکمردان آزاده گیر

چو ایستاده ای دست افتاده گیر

خبر برگشتاندن کودکان پناه گزین را از پنج کشور همین حالا در کابل پرس خواندم .
این خبر دردناک و بسیار تکاندهنده است.

تبانی میان پنج کشور اسکندناوی و انگلستان و هالند ودولت حامد کرزی برای
برگشتاندن کودکان بسیار زیاد تهوع آور و شرمناک است . این دولت حامد کرزی -
طالبان - حزب اسلامی گلبدین وشرکای منطقوی و بین المللی شان به شمول ناتو و
نظامیان صدوپنجاه هزار نفری شان مسبب و علت العلل فرار هزاران کودکان از دامان
پرمهر و محبت پدر و مادر و خانواده و خانه و کاشانه شان شده اند - اگر نه کی حاضر
است تا یکسال و اندی از افغانستان با طی طریق ای میدان و طی میدان و خارهای
مغیلان به ایران - ترکیه - یونان - ایتالیا- جرمنی -

فرانسه - انگلستان - دنمارک - ناروی - سویدن را زیر پا بگذارد یا به تاجکستان -
قرغیزستان - ماسکو - پولند و چک و یا سلواک یا اطریش را تا دو سال طی طریق
نمایند یا تا استرالیا یا بسوی کانادا سرگردان شوندو یا در ایران و پاکستان سرازیر
شوند یا در خود افغانستان از شهری به شهر و از دشتی به دشتی بی جای شوند یا به
هزاران مشکل مواجه گردند و یا در هر کشوری مورد لت و کوب و توهین و تحقیر قرار
گیرند و عده زیاد شان در راه مریض شوند یا علیل و ناتوان گردند یا بمیرند یا در
دریا غرق شوند یا در جنگلزار ها طعمه حیوان های درنده شوند ؟

من میتوانم سرگزشت هریک را بنویسم و این هزاران صفحه کاغذ خواهد گردید - همین
حالا کودک سه ساله ای بنام نیایش جان و برادرش بنام مصطفی جان در برابر چشمانم
مجسم اند که با مادرشان از یونان بسوی المان از راه های دور و دراز حرکت کردند و
پدرشان بخاطر نداشتن پول سفر در یونان ماند و همه روز با سیزده هزار فراری
دیگری شاهد لت و کوب شدن از جانب نیو فاشیست ها اند

شما خود میدانید که در افغانستان بالای کودکان بی سرپرست چه میگذرد ؟

از داستان بچه بازی تا اختطاف و یا کشانیده شدن در دارودسته های مغزشویی و طالب سازی تا اعتیاد به مواد مخدر و قاچاق و ترافیک مواد مخدر را ممکن صد ها بار خوانده باشیم و باشیم.

اینکه هزاران کودک در شهر کابل از بام تاشام مصروف دوره گردی - درپوزه گری - اسپند گری - موتر شویی و بوت رنگی و خریطه فروشی یا جوالی گری و حمالی اند - برمن و شما پوشیده نیست اما وزیر معارف بی معرفت افغانستان - یعنی فاروق وردک که مسول تعلیم و تربیه کودکان و معارف است - خود غرق در بی معرفتی و بیسوادی بوده و زمینه ساز فرار کودکان شده است - بی معرفت دیگری بنام قاضی القضاة افغانستان در راس دستگاه ارتشا و قضاوت ظالمانه قرار دارد و مانند سایر شریکانش مصروف جیب سازی میباشد و بنام مردم دست به خیانت می زند - وزیر دیگر بنام وزیر مهاجرین و شهدا و معلولین در دزدی و غارت دارایی ها غرق است و همه روزه مهاجرین هلمندی در گوشه های شهر کابل دست به کدایی و درپوزه گی میزنند - از اینرو بایست با تمام قوا و توانایی برضد گسیل گردن کودکان از اروپا به افغانستان که فغان ستان است - ایستاد - تا زمانیکه یک افغانستان مستقل - آزاد - آباد - شکوفان و مترقی و پیشرفته را خود مردم افغانستان به زور بازوی توانای خود نسازند - سرنوشت فرستادن کودکان افغانستان زمین را به فغان ستان بایست سد شد.

در اینجا نخستین گام را بایست همه آنهایکه سالها پیش در این پنج کشور نام برده آمده اند و بنام پناهنده سیاسی پذیرفته شده اند - بردارند و برای اقامت کودکان عزم خود را جزم کنند و با سازمانها و نهادهای طرفدار حقوق بشر همکاری کنند و موضوع برگشتاندن کودکان را به جامعه و رسانه ها و ذهنیت عامه مردم بکشانند و در تارنماها و سایت ها بنویسند - در همین ماه و ماه دسامبر مردم همه کشورهای اروپایی به پیشواز عید کرسمس و میلاد مسیح و سال نو آمادگی میگیرند و مردم در بازار ها برای خرید بیرون میشوند - بایست توسط اعلامیه های کوتاه و دقیق مردم را از ظلم و تصمیم ضد دموکراتیک دولتهایشان باخبر ساخت و پشتیبانی مردم را جلب نمود باید انسانهای که از افغانستان آمده اند و در این کشورهای نام برده زندگی مینمایند - با کودکان تماس برقرار سازند و در روزهای رخصتی آخر هفته و آخر سال بایشان برنامه های آموزشی تهیه دارند تا بتوانند از حق و حقوق خود بطور مشترک دفاع نمایند.

عده ای نویسنده گانی که در کابل پرس یا سایر رسانه ها مینویسند - بایست این موضوع را عنوان نمایند و کمپانی براه اندازند تا همه آنهایرا که در آرامش بسر میبرند و از کودکان بی خبراند - باخبر سازند و مشترک بتوانند از حق انسانها به دفاع برخیزند.

يار زنده و صحبت باقى